

ଦେଶୀ ଏ.ସି.ର ଉତ୍ସାହିକା ।

ଖୋନସୀର ଷ୍ଟୋହଳ ବର୍ଣ୍ଣୀଯା ଝିଆ କଲ୍ୟାଣୀ
ଶ୍ରୀବାପ୍ତବ ଜଣେ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ । ହେଲେ ତାଙ୍କ
ଉଚ୍ଚରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସଜନକ ବୈଷ୍ଣଵ କ
ଞ୍ଚାନକୌଶଳ ରହିଛି, ତାହା ଜାଣି ଆଜି
ଦେଶବିଦେଶରେ ବିସ୍ମୟ ସୁର୍କ୍ଷି ହୋଇଛି । ମାତ୍ର
୧୮୦୦ ଚଙ୍କା ଅର୍ଥରାଶିରେ ଏଯାର କଣ୍ଠସୀର
ଯନ୍ତ୍ର ତିଆର କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହେଲାଇଛନ୍ତି ।
କଲ୍ୟାଣୀଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଶାତତାପ ନିୟମିତ ଯନ୍ତ୍ରକୁ
ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପ୍ରରର ମତେଳ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ
ଚନ୍ଦ୍ରନ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚର ପ୍ରଦେଶ
ସରକାରଙ୍କ ‘ନାରା ସନ୍ଧାନ’ କ୍ରମରେ କଲ୍ୟାଣୀଙ୍କୁ
ସନ୍ଧାନିତ କରାଯାଇଛି । କଲ୍ୟାଣୀଙ୍କ ଏଭଳି
ପ୍ରତ୍ୟୁଷନମିତିତା ଓ ସଫଳତା ଝିମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ମେରଣ୍ଣ ମାରିଛି ।

ପ୍ରେରଣା ପାଳିତଛି ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କୁନ୍ତି କୁନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଉଥାହ
ଉଦ୍‌ୟମ ବଳରେ ଅନେକ ଅସମ୍ବଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ସମ୍ବଦ କରି ଦେଖାଇପାରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ
ମଧ୍ୟ ବିବିଧ ସଜ୍ଜନଶାଳତା ଭରି ରହିଥିବାର

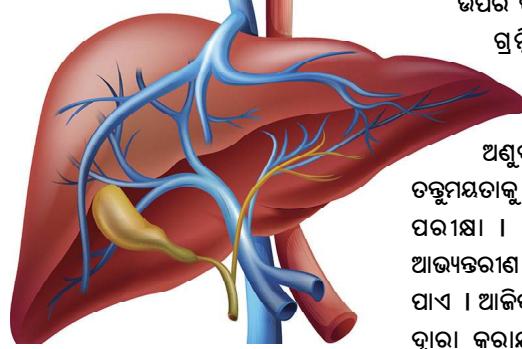

ନିୟମିତ ଯାଦ ତିଆରି
କରିବାରେ ସମର୍ଥ
ହେଲାଇଛନ୍ତି । କଳ୍ୟାଣୀ
ଖାନସାର ଲୋକମାନ୍ୟ
ତିଲକ କଲେଜର
ଦ୍ୱାଦଶ ଶ୍ରେଣୀର
ଛାତ୍ରୀ । ତାଙ୍କ ବାପା
ବେସିକ୍ ଏକୁକେସନ
ବିଭାଗରେ ଶିକ୍ଷକ
ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରତ ।
କଳ୍ୟାଣୀଙ୍କ ମା' ମଧ୍ୟ
ଜଣେ ଶିକ୍ଷୟି ତ୍ରୁଟି ।
କଳ୍ୟାଣୀ ଶ୍ରୀବାପ୍ତବଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ଦେଶୀ
ଅୟାର କଣ୍ଠସନରତି
ଥର୍ମୋକୁଲରେ ତିଆରି
ହୋଇଥିବା ,କ ବରପଂ

ବାକୁ । ଏଥରୁ ପ୍ରାୟ ୧୨ ଡୋଳି ତିଥି ପଜାରୁ
ପବନ ବାହାରିଥାଏ । ଫଳସ୍ଵରୂପ ,ସିରେ ପ୍ରାୟ
୧ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାପମାତ୍ରା ୪ ରୁ ୫୭ଗ୍ରୀ ତଳକୁ
ଖୟାଇଥାଏ । ଏହା ପରିବେଶକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟିତ
କରି ନଥାଏ । ତେବେ ଏହି ଶାତତାପ ନିୟମିତ
ଯନ୍ତ୍ରି ସ୍ଵର୍ଗ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରୁଛି ।
ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବରୁ ଏହି ବ୍ୟବହାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଥିବା
ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏତଳି ଏହି ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ
ଉପାଦେୟ । ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଫଳରେ ବିକୁଳି
ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ ହେଲପାରିବ । କାରଣ ଏହା
ସୌରଶ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିତ ହୋଇଥାଏ ।
କଳ୍ୟାଣୀଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଶାତତାପ ନିୟମିତ ଯନ୍ତ୍ରି
ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପ୍ରତର ମତେଲ ପ୍ରତିବିମୋରିତ ପାଇଁ
ଆଳାଇଟି - ତି ଦ୍ୱାରା ଚିନ୍ତନ କରାଯାଇଛି ।
ଗତବର୍ଷ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ
ହେଲାଇଥିବା 'ନାରୀ ସନ୍ଧାନ' କ୍ରମରେ କଳ୍ୟାଣୀ
କୁ ସନ୍ଧାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । କୁୱାଡ଼ା , ଶିକ୍ଷା,

କଳା ଓ ସାମଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍କଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରୁଥୁବା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର
ଏହି ସମ୍ବାନ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଦେଶ
ଭିତରେ ନୁହେଁ, କଲ୍ୟାଣିଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଏତଳି
ସୃଜନୀଳତା ଜାଣି ଜାପାନ ସରକାରଙ୍କ
ତରଫରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସେମିନାରରେ
ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତଣ କରାଯାଇଥିଲା
। ବିଜ୍ଞାନ ଶୈତରେ ନିଜର ପାରଦଶିତାର
ଦେଖାଇଥୁବା କଲ୍ୟାଣୀ ମଧ୍ୟ ସୁଲକ୍ଷଣ କଣ୍ଠରେ
ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଶର କରନ୍ତି । ସୋନି ଚିତ୍ରରେ
ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥୁବା ଲୋକପ୍ରିୟ ରିଯାଲିଟି
ସୋ ‘ଇଣ୍ଟିଆନ ଆଇଡ଼ିଲ’ରେ ସେ
ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହାଛଢା ଲକ୍ଷ୍ମୀ,
ଆଶ୍ରମ, କାନପୁର ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଆଯୋଜିତ
ହେଉଥୁବା ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ
ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି କଲ୍ୟାଣୀ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବା
ସହ ପୁରସ୍କତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ପକ୍ଷିତର ସୁରକ୍ଷା

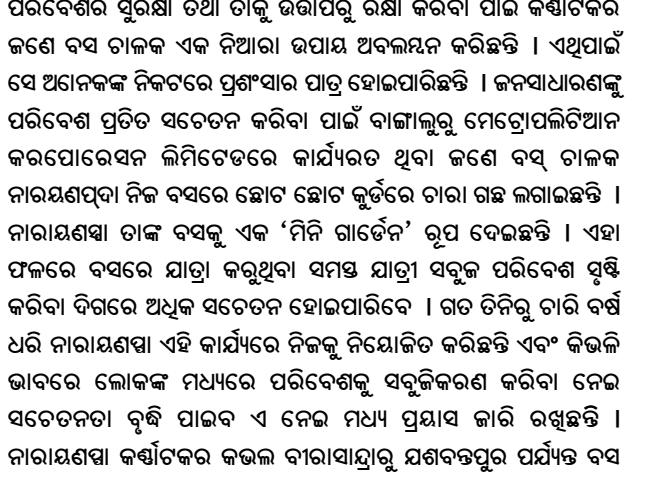
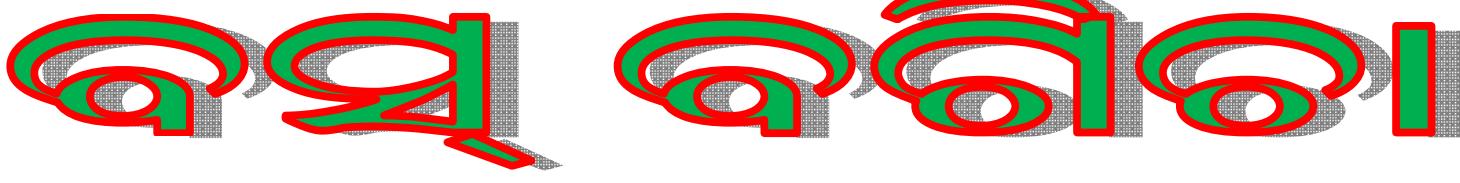

ଉପରି ଭାଗରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଫୁଲା ବା
ଗ୍ରହିକା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ସିରୋସିଏ
ରୋଗରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ ।
ଯକୃତରୁ ଜୀବତ ତଳ୍ଲୁ ନେଇ
ଅଣୁବିକଣ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ସୂଚି
ତଳ୍ଲୁମୟତାକୁ ମପାଯାଏ । ଏହା ଏକ କଞ୍ଚକର
ପରିୟା । ଏହାଦ୍ୱାରା ବେବେଳେବେଳେ
ଆଭ୍ୟନ୍ତରଣ ରକ୍ତଶରଣ ହୁଏ । ରୋଗୀ ଯନ୍ତ୍ରଣା
ପାଏ । ଆଜିକାଳି ଏହି ପରିୟା ପାଇବ୍ରୋଷ୍ଟାନ୍
ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଛି । ଏହା ଏକ ସୂଳ୍ମାନର
ଯନ୍ତ୍ର । ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହିତ ତଥ୍ୟକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ମାଧ୍ୟମରେ ନଶ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଜାଣିବା ସମ୍ଭବ
ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପରିୟାରେ ରକ୍ତ କ୍ଷରଣ
ହୁଏନାହିଁ । ଅଭ୍ୟଧିକ ମୋରା, ବନ୍ଧୁ,
ପେଟରେ ପାଣି ଜମିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଏହି ପରିୟା ଠିକ ଭାବେ କରିଛୁଏନାହିଁ ।
ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ଓ ହୃଦୟପିଣ୍ଡର ପେସମେକର
ଲାଗିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇବ୍ରୋଷ୍ଟନିଂ ପରାକ୍ରାନ୍
ନିଷେଧ । ଯକୃତ ନଷ୍ଟ ହେବା ପ୍ରାଣଘାତୀ
ହୋଇପାରେ । ଏଥୁପ୍ରତି ସରେତନତା ଜଗୁରୀ ।
ସହଜ ପାର୍ଯ୍ୟ, ନିରାମିଷ ଖାଦ୍ୟ, ନିରମିତ
ବ୍ୟାଯାମ ଦ୍ୱାରା ଯକୃତ ସୁରକ୍ଷିତ ରହେ ।

ଜାଣନ୍ତି କି ?

ପଚାଶ ଟପିବା ପରେ ମହିଳାମାନେ ଓଜନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନ ରଖିଲେ, ପ୍ରତିକର କର୍କଟର ଶିକାର ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଅଧିକ । ଏହି ସମସ୍ତରେ ଏସଟ୍ରୋଜେନ ହରମୋନ କ୍ଷରଣ ବଢ଼ିଥାଏ । ବ୍ୟାଯାମ ଏବଂ ଓଜନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା ଏସଟ୍ରୋଜେନ ପ୍ରତି ହ୍ରାସ ପାଏ ।
ମହିଳାମାନେ ସଞ୍ଚାହରେ ଦୁଇ-ତିନି ଘଣ୍ଟା ଚାଲିବା ଉଚିତ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟାତର ଆଙ୍ଗା ତିରିଶ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଏ ।
ମାଇଗ୍ରେନ ଜନିତ ମୁଣ୍ଡ ବିତନ୍ତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇ ଦୁଇ ମିଲିଲିଟର ପାଣିରେ ଦୁଇଟି ଲେମ୍ୟୁର ରସ, ଅଧ ଚାମଟ ଲେମ୍ୟୁ ତୋପା ଛୋଜା ଏବଂ ଚଉଠେ ଚାମଟ ରକ ସଲଟ ଭଲ ଭାବେ ଗୋଲାଇ, ଧୀରେଧୀରେ ପିଅନ୍ତୁ ।
ପ୍ରୋସଟ୍ରେଟ୍ ସମସ୍ତ୍ୟା ଥୁଲେ ଚିପା ଅନ୍ତର୍ବାସ ବା ପ୍ୟାନଟ ପିନ୍ଫୁନାହିଁ କି ସାଇକେଲିଂ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ସମସ୍ତାକୁ ଅଧିକ ଜଟିଳ କରେ ।

+ କେଉଁଥିରୁ କେତେ କାଲୋରି

ଚଳାଇ ଥାଆନ୍ତି । ପରିବେଶକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ଏତଳି ପଦମେଷପକୁ
ଅନେକ ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀ ତଥା ଯାତ୍ରୀମାନେ ବେଶ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି ।
ପ୍ରାୟ ୨୭ ବର୍ଷ ଧରି ବସ ଚାଲକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଥିବା
ନାରାୟଣଶ୍ଵା ତାଙ୍କ ବସର ଆଗ ଓ ପଞ୍ଚ ପାଖରେ ଛୋଟ ଛୋଟ
କୁଣ୍ଡରେ ଚାରା ଗଛ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ପରିବାର
ମଧ୍ୟ ଏତଳି ଗଛ ଲଗାଇ ଲୋକଙ୍କୁ ସେତନ କରୁଛନ୍ତି । ପରିବେଶକୁ
ସବୁଜିମାରେ ଭରିଦେବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହ ଏତଳି ଏକ
ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ବରିଚା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନପୂପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା ।
ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ନାରାୟଣଶ୍ଵା ନିଜ କାମକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୂ ବସରେ
ଲଗାଇଯାଇଥିବା ଗଛରେ ପାଣି ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସିଂ୍ହ ସରିବା
ପରେ ମୟ ସେ ଗଛରେ ପାଣି ଦେଇ ଘରକୁ ଫେରନ୍ତି । ବସରେ
ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା କଳିଛି ଯାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଓହ୍ଲାଇବା ସମୟରେ ଗଛରେ ପାଣି
ଦେଇ ଯାଇଥାନ୍ତି । କିଛି ଯାତ୍ରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ବସରେ ଏତଳି
ଏକ ମିନି ଗାର୍ଡନ ଥିବା ହେତୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଏହା ତାଙ୍କୁ
ସତେଜତାର ଅନୁଭବ ଆଣି ଦେଇଥାଏ । ସେଠାରେ ଲୋକେ
ନାରାୟଣଶ୍ଵାଙ୍କ ଏହି ବସକୁ ‘ମିନି ଲାଲବାଗ’ ନାଁରେ ଡାକିଥାନ୍ତି ।
ଡେବେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ନାରାୟଣଶ୍ଵା ତାଙ୍କ ଚାକିରି ଜୀବନରୁ ଅବସର
ନେବାକୁ ଯୁଛନ୍ତି । ଏହାପରେ ନାରାୟଣଶ୍ଵା ତାଙ୍କ ଚାକିରି ଜୀବନରୁ
ଅବସର ନେବାକୁ ଯୁଛନ୍ତି । ଏହାପରେ ନାରାୟଣଶ୍ଵାଙ୍କ ଦନ୍ତରା
କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଛୋଟ ବରିଚାଟି ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବ କି ନାହିଁ
ଏ ନେଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି । ଡେବେ ଏହାକୁ ନେଇ ନାରାୟଣଶ୍ଵା
କୁହନ୍ତି ସେହି ରୁଚରେ ବସ ଚଳାଚଳ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁଷ୍ଟ
କରାଯାଇଥିବା ଜଣେ ମହିଳା ବସ ଚାଲକଙ୍କୁ ସେ ଏହି ମିନି ଗାର୍ଡନର
ଦାୟିତ୍ବ ଦେବେ ।

ଅଟେଣ୍ଡନ୍ ହୋଇଯାଇବା ଏବଂ ଚାହୁଁ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ରାଖିବା ।

ଅକ୍ଷାଙ୍ଗ ମେଘାର

ଗୋଡ଼ ଓ ହାତର ସମସ୍ତ ମାଂସପଦେଶୀ ମଜିଭୁତ କରିବା ସହ ମେରୁଦୟଙ୍ଗ
ପୃଷ୍ଠାଦେଶ ଏବଂ କଷଦେଶର ସ୍ଥାନ୍ୟ ପାଇଁ ‘ଆଞ୍ଚଳୀ ନମିଦ୍ଵାର’
ଆସନ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ । ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତ ପାପ, ପୃଷ୍ଠା ଦେଶରେ କୌଣସି
ଗୁରୁତର ସମସ୍ଯା ଏବଂ ହୃଦରୋଗ ଥିଲେ, ଏହା ଅଭ୍ୟାସ
କରିବେନାହିଁ । ଏହି ଆସନରେ ସର୍ବଦା ଶ୍ଵାସ ଧରିବାକେ । ବୃଡ଼ାକ୍ତ
ଅବସ୍ଥାରେ ପାଦର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗୁଳି , ଆଶ୍ଵୀ, କଷ, ପାପୁଳି ଓ ଥୋଡ଼ି
ଭୂମିରେ ଲାଗିରହିବ । ପ୍ରଥମେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଶୋଇବେ । ପାପୁଳି ଓ
ପାଦ ଅଙ୍ଗୁଳି ଭୂମିରେ ଚାପିରଖୁ, ଏକ ସଙ୍ଗେ ଆଶ୍ଵୀ, ଛାତି ଓ ଥୋଡ଼ି
ଉଠାଇବେ । ସଂଭବ ନ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଆଶ୍ଵୀ, ତାହା ପରେ ଛାତି
ଏବଂ ଶେଷରେ ଥୋଡ଼ି ଉଠାଇବେ । ନିତ୍ୟ ଉତ୍ଥାତ ଅବସ୍ଥାରେ
ରହିବ ।

ଛଗଡ଼ା ନହେବା ପାଇଁ ୭୭ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ମୂଳର ନାଟକ କରୁଥୁଲେ ସ୍ଵାମୀ

ପ୍ରାୟତ୍ତଃ ସ୍ଵାମୀ ସ୍ବୀ ଭିତରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି କାରଣକୁ ନେଇ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବେଳେବେଳେ ଦୁଇଜଣ ମନ ଦୁଇଖରେ ରହିବା ସହ ଜଣେ ଅନ୍ୟକଣଙ୍କ ପୁରେ ଦୋଷ ଲଦିଥାନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଆଧାରଣ କଥା । କିନ୍ତୁ ଲଥୁପାଇଁ ଯେ ଜଣେ ୭୭ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ମୂଳ ହୋଇରହିଥୁବ ଶୁଣିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିବ । ଏହି ଘଟଣାଟି ଘଟିଛି ଆମେରିକାରେ । ଏଠାରେ ଜଣେ ୮୪ ବର୍ଷାକୁ ଦୂର ବେରି ତାତାନ ନିଜ ୮୦ ବର୍ଷା ପଢ଼ି ତେବେଥିକୁ ଝଗଡ଼ାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ମୂଳ ଓ କାଳ ହେବାର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ଏହା ବର୍ଷେ କି ଦୁଇ ବର୍ଷ ମୁହଁଁ, ପୂରା ୭୭ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପଢ଼ି ଏହା ଜାଣିପାରି ନଥିଲେ ।

ବିବାହର ଦାର୍ଘ୍ୟ ଗ୍ରୂପରେ ତାଙ୍କ ପଡ଼ୁ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ କି ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ କାଳ ମୂଳ ନୁହଁଛି । ତାଙ୍କ ପଡ଼ୁଙ୍କ କହିବା ମୁଦ୍ରାବକ ତାଙ୍କୁ ଏବିଷ୍ମଯରେ ସେତେବେଳେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ପଢ଼ିଲୁ ଯୁ- ଚୁବରେ ଗାତ ଗାଉଥୁବାର ଦେଖୁବାକୁ ପାଇଲେ । ଏହି ଭିତ୍ତିଓ ସେଦିନର ଥିଲା, ଯେଉଁଦିନ କି ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଚ୍ୟାରିଟି ମିଟିଂରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ କହି ଯାଇଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି କି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଯୁ- ଚୁବରେ ନିଜ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଗାତ ଗାଉଥୁବାର ଦେଖୁଲେ ପ୍ରଥମେ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ନଥିଲା । ପରେ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ସତ ଜାଣିପାରିଥିଲେ କି, ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ଗ୍ରୂପରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳ କାଳ ହେବାର ନାଟକ କରୁଥିଲେ ।

କବିତାମାଳା

ଶ୍ରୀ ସୁଜନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ବାଲେଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳବାର, ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୫, ୨୦୨୨

୫

ସେ ଆଗାମୀର କବି ରତ୍ନାକର ରାଉଡ଼

ଏ ଶତାବୀ ଜଂରବୁ ଜୟନେବ
ଆଗାମାର କବି,
ମାତିର ଗର୍ଜରେ ଏବେ ସ୍ଵପ୍ନ ବାଜଟିଚ,
ଅନେକ ସମ୍ବାଦାର ମନ୍ତ୍ର ସଂଗୋପିତ,
କେହିଁ ଏକ ଉତ୍ସାହକେ ହେବ ପ୍ରତିଭାତ ।

ଦୁର୍ବନୀର ଉତ୍ସାହରେ ହସି ହସାବ ତାର
ଅନ୍ତର ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟ ଓ ରିଞ୍ଜିକ ଚେତନା,
ବିଶ୍ୱାଦର କଳା ଛାଇ, କିମ୍ବୁଧ ମନସା
ଶକାଶୁଷ ଜୀବନରୁ ତା' ଶାରୀର
ମନୀ ଯାତେ ଅପସରି ଯିବ ।

ମାଆ-ଦେହ ବିଜ୍ଞାପନେ ଲିଖିତର
ଉତ୍ସାହର ପଢ଼,
ସୁଦରତ କଳାକାଳ ଘୁମନ ନଯନ
ପ୍ରମାଣ ପାୟୁଷ ଅର୍ପ୍ୟ
ଅକାରର ଦେବନାଥ
କାମନାର କଳିତ ପୁରୁଷର
ଆମ୍ବଲାରେ ଭରି ।

ଆଜନ ଖସଦା,
ମଣିଷକୁ ଖୁଆଢରେ ରଖୁବାବୁ
ଯେବେ ପ୍ରଶ୍ନକଳ,
ଅନୁଶୀଳନ ନାମରେ ଯେବେଷେବୁ
ପ୍ରତରଣା, ପ୍ରବଂଚନା, ବଂଧନ, ଶୁଣ୍ଠଳ ।

ଦୁଃଖାସନ ପ୍ରତିହିଁଥା ନଳେ
ଜଳୁଥିଲା ତ୍ରୈପଦାର ନନ୍ଦନ ଯେବେନେ
ସୁବତାର ସ୍ଵପ୍ନକଳ ଦସ୍ତୁରେ ସେଇଲି
ଶତ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦେଇ ନେଇବଦ୍ୟରେ ପରଷତ କବି ।

ମାତିର ଜାୟ ରିତ
ଉଠିବ ଯେ ଅର୍ପିତ ଶୁଣିଗ
ତା' ଧାସରେ ଜାଲିଦେବ
ଯେବେ ସୁର ମନଗାନ ନାଟିର ସଂହିତା ।

ସେ ଆଗାମାର କବି,
ଆଜିଦେବ ଏହି ଏକ ବିଂଶ ଶତାବୀରେ
ଧରଣାର ରିତ ଏକ ନାମତିତ,
ସମାଜର ଦୂଆ ଏକ ହବି,
ସେ ଆଗାମାର କବି ।

♥ ପୁଣ ନଂ-୭୭୭ (ପି)
କନ୍ଦୁର୍ଗୀ ନଗର, ଲକ୍ଷ୍ମୀପାରା
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨

ପ୍ରେମ ପ୍ରତିମା ଶରତ ମହାନ୍ତି

ଆଦ୍ୟ ଯତବନ ପରଶେ ପ୍ରିୟା ଗୋ
ପାରାତିର ପାଠଶାଳା,
ନରବ ନିଶାଥେ ବିଜନ ବେଳାରେ
ପ୍ରଶନ୍ନ ମଧୁଶାଳା ।

ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ କଳାକୃତ ପ୍ରିୟା
ହୃଦୟ କୋଣାର୍କ ଗାତ୍ରେ,
ଭଲପାଇବାର ଅମର ସ୍ଵାରକୀ
ଦୂର ଉତ୍ସାହ ନେତ୍ରେ ।

ମଧ୍ୟ ନିଦାପର ମରୁ ଶ୍ୟାମାପରେ
ପ୍ରିୟା ମୋର ମରୁଝରେ
କାଳ ବଜାରାର ଦୂରଦ ଗାଳରେ
ଚପଳା ଭୁବନ ଗାର ।

ପ୍ରିୟା ଅଟେ ମୋର ପ୍ରେମ ପ୍ରତିମା
ମୁଁ ଶିରାର ରଜ ତୁଳୀ
ସକାରୁଥିବି ମୁଁ ଶ୍ୟାମାର ଅଙ୍ଗୁ
ପ୍ରେମ ରଙ୍ଗେ ଭଳି ଭଳି ।

♥ ମଜଳପୁର, ଯାଜପୁର,
ଓଡ଼ିଶା

ନିର୍ଜନ କାରାବାସ ଡିମ୍ବନୋରଞ୍ଜନ ବିଶୋଯୀ

ସଫଳତାରେ
ସମସ୍ତେ ମାରନ୍ତି
ବାହାରୋଟା ।

ଆମେ ତ ଛାର ମଣିଷ
ଯାହା ରଜିଷ୍ଟରେ
ଦଳମାନ ଏ ବିଶ୍ଵ
ସେବେବେଳେ
ବିପଳତା ଆସେ
ବେରିଥୁଲେ ବନବାସ ।

ସମସ୍ତେ ଜହାନ୍ତି
ତୁ ଅବା କାହିଁକି
ଏହା ତୋର
ଭାଗ୍ୟ ଦୋଷ ।

ଆଜ କେତେ
ଦୁଷ୍ଟିର କହାନ୍ତି
ବାତି ପାହିବା ପରେ
ରାଜା ହେବାକୁ ଥିବା
ପ୍ରଭୁ ମାତରି
ଦୂର ଉତ୍ସାହ ନେତ୍ରେ ।

ପ୍ରଥମ ମନକୁ
ପ୍ରଭୁ ଆସେ
ଏହା କ'ଣ ଜୀବନର
ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ
ବିନା ଦୋଷର
ଧାରଣ କରିଥିଲେ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ବେଶ ।

ଉଦ୍‌ବନ୍ଧର ମିଳିନି
କିନ୍ତୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି
କେବେ ଅଧିକ
ପୂରା କରିବ
ନିଜନ କାରାବାସ
ଆଜ ମୂରାବଥୁବା
ଭାଗ୍ୟ ଦୋଷ ?

ତା'ପରେ ଫେରିପାଇବି
ଯନ୍ତ୍ରାର ମାଟିଗାଦାତଳେ
ପୋତିହୋଇ ରହିଥିବା
ଯାହା ଥିଲା ମୋର ନିଜବ୍ୟ ।

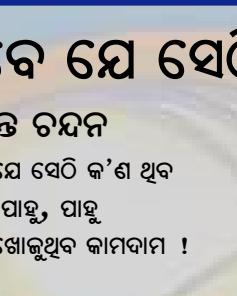
♥ ଶ୍ରୀତକୋର ତୃତୀଆ
ବିନାର,
ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଉତ୍ସିହାର
ମୋ:୮୮୯୫୪୧୫୧୭୭୭

କୁଳମାନ ଦିବାକର ନାୟକ

ବରାଣଶ ମୁଁଯେ ଉତ୍ସାହ ମାରିଲି
ମାନ୍ଦକୁ ଟିକିଏ ଶାତରାତି
ଶାତ କହିବେଲା ତୁମ୍ଭୁ ଅଧିକ
ମୁଁ ବିଜ୍ଞାନ ଏଠି ନିତି ।

ନାନ ବନାନୀର ତୁମ୍ଭାତ ସବୁ
ଅବିବେଶମାନେ କଲେ ଗେରି
ସପନର ଫୁଲ ଫୁଟିବ କେଉଁଠି
ଉପବନ ହେଲେ ହେତୁ ହତିଶିରା ।

ପାତାକ ମୁଁଯେ ଉତ୍ସାହ କାମଦାମ !

ଏବେ ଯେ ସେଠି

ପ୍ରଶାନ୍ତ ଚନ୍ଦନ
ଏବେ ଯେ ସେଠି କ'ଣ ଥିବ
ସକାଳ ପାହୁ, ପାହୁ
ଜଣେ ଖୋଜୁଥିବ କାମଦାମ !

ଏବେ ଯେ ସେଠି କ'ଣ ଥିବ
ସକାଳ ପାହୁ, ପାହୁ
ଜଣେ ଖୋଜୁଥିବ କାମଦାମ !

ନା ଏକା ହଁ
ଆମ ପଢ଼ - ତଳ ଉପର
ଗାହୁ ହଁ ବିନାକ
ହୋଇ ପରୁଥିବ କେତେବେଳେ
କୋଇ କୋଣାର ନିଆଁ ଯିଷ
ଆମିଲା ପରି ତା'
ଜାବନଦୀପକୁ ଗ୍ରାସ କରିଦେବ...
ହଁ ସେ କ'ଣ ଏତକ ବି
ମନେ ପକାଇ ପରୁଥିବ କି
ତା'ପୁରୁଷ କୋଣାର କେବେ
ପୁଣି ହୋଇଥିଲା ମାନେ
ଅତାତ କି ଉତ୍ସାହ ବି ଅଛି...
ସେପରି ଏକ ଉତ୍ସାହ
ଆମ ଡେଶାର ବି ଅଛି
ଯୋଦ୍ଧି କେମିତି କଲିଜ ସେନା
ଚଣ୍ଡାଶୋକକୁ ଧର୍ମାଶୋକରେ

ପରିଶତ କରି ଦେଇଥିଲା,
ସେମିତି ସେଠି ହୋଇଗଲେ
ସେମିତି ଖେଳିବାରି ଖୁବିର ଲହରି...
ଆଜ ଦେଖିବି ନୁହଁ

ଦଶର ଜାବନ ବି ବର୍ଷିଯାତା
ହେଲେ ହଁ ଭାବିଲା ପରି ଏଠି
କିଏ କ'ଣ ଭାବୁଛି କି
ଭାବୁଥିବ କୋଣାର
ପୁଣି ସେଠି ।

ତଥାପି କହି ପାରିବି ବିଶତ
ଦିନମୁଁ ବି ମିଳିଯାଏ ବାଟ
ଗୋଟିଏ, ଗୋଟିଏ ଯେ
ବର୍ଷମାନର କଳାକୁରେ ବି
ଶେଷ ହୋଇଯାଏ
ତାବିକାଠ
ପୁଣି ସେଠି ।

ତଥାପି କହି ପାରିବି ବିଶତ
ଦିନମୁଁ ବି ମିଳିଯାଏ ବାଟ
ଗୋଟିଏ, ଗୋଟିଏ ଯେ
ବର୍ଷମାନର କଳାକୁରେ ବି
ଶେଷ ହୋଇଯାଏ
ତାବିକାଠ
ପୁଣି ସେଠି ।

ଆଶୁ ଅଳୁଟା ଧୋତି
ପିନ୍ଧିଥିବା ଲୋକମାନେ
ମାନସ ରଂଜନ ମହାପାତ୍ର
ଦିନେ ଆଶୁ ଅଳୁଟା ଧୋତି ପିନ୍ଧିଥିବା
ମୋ ନାକ ପରି
ଲୋକେ ବି ଥୁଲେ ପୁଥିବାରେ
ଏବେ ନାହାନ୍ତି

